

174

509

174
1003

Katholikus kérdések.

III. évfolyam. 9. füzet.

1874.

Kiadja Sartori Károly pápai és primási könyvtáros.
Pesten és Bécsben.

BUZAROVITS GUSZTAV
KÖNYVKERESKEDESE

Évenként 12 füzet, ára bérmentes
szétküldéssel 1 frt o. c.

KATHOLIKUS KÉRDÉSEK.

III. Évfolyam. 9. füzet.

A

BORSSZEM JANKÓ KÉT KEZE.

Contra malum bonum est, et contra mortem
vita: Sic et contra virum justum peccator.
Et sic intueri in omnia opera Altissimi. Duo
et duo, et unum contra unum.

Eccli. 33, 15.

AVISPÁTÓL.

Kiadja Sartori Károly,

pápai és primási könyvtáros.

Pesten, Bécsben,

1874.

61572 2275851

DE BALLAGI GÉZA.

Nem rég történt, hogy egy bolt kirakatában a Borsszem Jankó egyik száma ötlött szemembe, melyet kevés fáradsággal husz krajáron a barna, keleti arcu, bőröndök s nem tudom még miféle tárgyak közt álló Mertur fiától kicseréltem.

A cím alatt e felírást találtam: „Két kéz“, és a felírás alatt csakugyan két kéz rajza található, az egyik sötét s a Phárao idejében élt téglavetőkre emlékeztet, mert a muniaszerű kéz úgy van rajzolva, hogy a piszkot alig lehet tőle elképzelni, karját egyszerű ing fedi, mi szinte az egyszerű egyiptusi toilette-re emlékeztet.

A kéz tartása pedig olyan mint mikor valaki a neki nyújtott tárgyat elfogadni akarja és akaratlanul is Judás Iskariotest hozza az ember emlékezetébe, ki így tarthatta kezét midőn a liberális urak, — mert fősvényeknek csak nem mondhatók kik oly gaznak valamit adtak — neki e harminc ezüst pénzt kifizették. Vagy talán egy kamatot váró ursorás kiaszott keze ez? Vagy egy communistaé, mely a petroleum gyujtogatásnál barnult meg? Meglehet még az is, hogy conterfei-je azon kezeknek kik kínjokban összetintázták magukat midőn az egyház ellen irtak. Azon kéz

alatt levő ezen aláírás: „Ez itt az eleven, a ki szerzi“, legalább ilyféle gondolatokat ébreszthet, s csak az kár, hogy nem mondatik, hogy miképen és kinek szerez az a barna kéz!

A mumia szomszédságában egy másik kéz látható uján praelatusi gyűrűvel, e kéz úgy látszik a Bismarck expedirozta ezüst pénzekén és a Krach által nem tudom mennyit szenvedett papirokon nyugszik. Alatta pedig olvasható: „Ez itt meg a holt mely bírja.“

Még is csak szép dolog, hogy a Krach után ellehet róla mondani, hogy valamit bír, mi minden- esetre arról tanuskodik, hogy jobban tud gazdálkodni mint az, mely a Krachban tönkre ment, s hogy csakugyan holt volt a divatos Schwindl-nek; tanuskodik arról, hogy e kéz birtokát nem pazarolta el például Párizsban, vagy hogy nem játszál el valami híres külföldi fürdő játszó asztalánál a rouge-et uoire-on.

Mindenesetre érdekes volna tudni, hogy mikép került e két kéz egymás mellé? Hogy mikép jutott a Borsszem Jankóba?

Hogy a bujtogatás ördöge Kain napjaitól máig tevékeny, azt nem igen szükséges bizonyítgatni, valamint azt sem, hogy a bujtogatás ördöge szerepelt akkor, midőn az említett két kéz egymás mellé rajzoltatott.

Azon, hogy e két kéz úgy áll egymás mellett mint két ellenség kételkedni nem lehet, mert az

egyik megakarja szerezni azt, mivel a másik bír.

Csak az kár, hogy Csicseri Bors tájékozásul nem nyomatta a kéz mellé mint glossát, Bourlard Gyula a Bruxellesi nagy Oriens nagy szónokának 1854-ben, a nevezett páholyban tartott beszédének e helyét: „Reméllem, hogy a sajtó nemsokára missiójának egyik részét, a szabadkőműves igazságok népszerűtése által teljesítendi. Ha látom, hogy a jezsuiták minden háza mellett, egy sajtó felállítására és egy rossz — nemde katolikus? — lap kiadására egy gunyhót bérelnek, akkor én is azt mondom, hogy minden templomunk mellett, e hatalmas, törvényszerű, constitutionalis hatalommal birnunk kell, hogy az igazság mellett szóljon, mint a hazugság és gyalázat (?) mellett engedték szólani.“

E glossa ugy látszik glossára nem szorul.

Bourlard izlése szerinti templom ugy mondják Pesten is van, nem kerül e Csicseri Bors Borsszem Jankója ily templom mellől ki?

De kérdezzük csak miben áll Bourlard nagy szónok igazsága, mely mellett a hatalmas, törvényszerű, constitutionalis hatalomnak szólani kell, melyről mi különben melleleg legyen mondva Majunke Pál a „Germania“ szerkesztője így nyilatkozik: „Wer täglich Gelegenheit hat, die Producte unserer „liberalen“ Presse zu prüfen, der wird sich keinen hohen Begriff von den moralischen Eigenschaften und der wissenschaftlichen Be-

fähigung Derjenigen machen, welche das Bett für den Strom unserer „öffentlichen Meinung“ zu graben haben.“ Azaz: a kinek naponta alkalma van „liberalis“ sajtónk productumait vizsgálni, az azok erkölesi tulajdonságai és tudományos képessége felől, nem nagy fogalmat fog magának szerezni, kiknek osztály részül jutott a „közvélemény“ folyamának medrét ásni. Bourlard említett beszédében ezeket mondja a többi között:

„Testvéreim! Nem szükséges e. hogy mindenki meg legyen arról győződve, hogy ezen időpontban a köművesség tevékeny és viaskodó legyen?“

„De a politika minden nagy elvi kérdése, mi egy állam szervezésére, állandóságára, életére vonatkozik, — oh igen, az első sorban hozzánk tartozik, az a mi tulajdonunk, azt az ész és intelligencia tüzpróbájával meg kell vizsgálnunk.

„Ha tehát a miniszterek a népoktatás szervezéséről az ország elé törvényjavaslatot akarnak terjeszteni, akkor így fogok kiáltani: Ez hozzánk szahadköművesekhez tartozik! Enyém a tanügy kérdése; enyim annak megvizsgálása és megoldása!“

„Minthogy a miniszterek nemsokára a parlamentnek a jótékony sági intézetek organisatióját terjesztendik elő, így kiáltók: Hozzám a szabadköműveshez tartozik e kérdés. Enyim a nyilván-

nyos jótékonyág kérdése! Ezen osztály ne tétesék méltatlan kezekbe, melyek vele a munka ellen visszaélnék, melynek mi magunkat fáradatlanul szenteljük. Nekem tehát a jótékonyág organisa-tióját! Annak, meggyőződésünk és szellemünk szerint kell átgondolva, kidolgozva, gyakorolva lenni.“

„A mi a vallást illeti testvéreim, ne véljétek, hogy én a nagy Oriensben vagy templomainkban valaha dogmaticus kérdéseket, scholasticus tételeket pl. a Transsubstantiatio fontos kérdését (derültség) fogom napfényre hozni. Sohasem fogok a bonckéshez nyulni, hogy e sötét kérdéseket vizsgáljam, melyeket illetőtőleg mint vélem régenten azon szigorú formulát állították fel: Mindenkor tilos vallási tárgygyal foglalkozni! De ha a püspök urak, látszólag a böjti idő miatt, pásztorleveleiket közrebocsájtják, melyek valóságban magas és furfangos politicát elfödve tartalmaznak; ha, a mit sajnosan kell látnunk, az ország telepítvényekkel halmoztatik el, melyeket vallásiaknak neveznek, de melyeket én a restség intézeteivé kvalifikálok; ha annyi felnőt, erős, izmos, ember szemek előtt munka nélkül, szegényeinktől a kenyeret elveszi és felemészti, jó és becsületes munkásaink kenyerét, — akkor így szólok én, jogunk és kötelességünk vallásos kérdésekkel, zárdákkal foglalkozni, azokat szemben megtámadni, taglalni. És végre kell, hogy az egész ország nekik igaz-

ságot szolgáltatasson, még akkor is ha erőszak-
kal kellene ezt tenni, hogy ezen poklos-
ságtól megtisztíttassunk. Fel tehát szabadkőm-
ivesség szünetnélküli munkára a semmirevaló zár-
dák, a henyélő emberek ezen intézetei ellen!”

„Ha a 19 században, 1854-ben hallani kell,
hogy új csodák hirdettetnek, hogy a népnek, a
belga népnek, új szentet proclamálnak, hogy a
boldog szent Babola a sirból jön elő és a belga
néptől halhatatlanságát követeli, — ne kétel-
kedjük ennek lehetőségén! És mégis úgyvan, ez
mai nap történik szülővárosomban Mons-ban,
hol a „La Perfaite Union” páholy székhelyét
birja. Igen, új szentek jönnek elő és éppen ezen
órában, melyben szólok, a jezsuiták által tulságo-
san tiszteltetnek, mialatt ugyanazon időben a nép-
nek tanácsolatlik, hogy betegségeit La Salette-i
vízzel gyógyítsa. Rajta tehát! Kötelessége-e a sza-
badkőművességnek vallási dolgokkal foglalkozni?
Igen, vagy nem? Nem vagyunk-e kötelesek ily
visszaélések leküzdésére egyesülni?”

„Minden körülmények közt helyünkön kell
lennünk, készen, hogy elleneinkkel harcoljunk.
Mindegyik közülünk saját helyén, házában, to-
vábbá bár hol is, hol jót (!) lehet eszközölni, bár
hol is, hol alkalom nyílik használhatni — rö-
viden mindenütt egy szabadkőműve-
sek kell lenni. A páholynak ott kell
lenni minden nyilvános hivatal

ban, minden nyilvános segélyzés és szegényekről gondoskodás adminisztratiojánál; itt kell neki öröködni és szükség esetében az igazság diadaláért harcolni.“

Hogy mit ért Bourlard ur az igazság alatt azt az olvasó könnyen kitalálja, de mást is kitalálhat es pedig :

Hogy miért közösitettek az iskolák. ”

Hogy miért foglalták le itt ott a fundatio-
kat, melyek kezelése a püspökökre bizattak.

Hogy miért bánnak néhol ugy el a püspö-
kökkel mint elbántak és elbánnak.

Hogy miért törülték el néhol, vagy talán
jobban mondva sok helyen a zárdákat.

Hogy miért volt s van annyi lárma, ha va-
laki boldognak vagy szentnek avattattott.

Hogy miért van annyi lárma a bucsu járó
helyek és bucsujárások ellen.

Mogy mért sértetett oly annyira itt nálunk
is Lateau Aloysia.

Hogy miért üldözik annyi helyen a katholi-
kusokat, s hogy ezek minden tehetségük és be-
csületességük mellett miért nem kaphatnak hiva-
talt, vagy hogy miért nem léptettetnek elő.
stb. stb.

Csak egyre nem gondolt Bourlard ur, az
infallibilitási dogmára, különben nem mondta
volna, hogy dogmaticus kérdés nem jön a nagy
Oriensben vagy templomaikban nap fényre, pedig

oda vitték, ott volt, rágodtak rajta, ott kellett e kérdésnek lenni mert akkoriban nagyon megfújták a trombitát!

A florenci napló így ír: „A Sedani ütközet után ministereink még nagyon haboztak vajjon Romát elfoglalják-e. Igen valószínű, hogy az soha sem történe, ha Lanza miniszter előtt egy küldöttség meg nem jelent volna. Ez egy papír szeletet nyújtott neki át, melyen e lakonikus szavak állottak: Ha a kormány nem indítja meg seregét Róma ellen, akkor Olaszhon minden városában kitör a forradalom. — Lanza az írást elolvasta és az aláírásokat megvizsgálta; s látta, hogy a páholy előljáróitól származtak, arra Cadorna tábornoknak indulási parancsot adott. A petitió az aláírásokkal ki lett hirdetve; és csak is az *Annuario della frammassoneria italiana*-t kell kézhez venni, hogy a nevek controliroztassanak“.

„Ez itt az eleven, a ki szerzi.“ Ki tagadhatja ezek után, hogy Borsszem Jankó igazat mond, mert eddig mint láttuk igen tevékeny volt és sokat szerzett, de Borsszem Jankó azt mondja a ki szerzi, tehát jelenben sem szünik meg szerezni; s mivel egymás mellett van a két kéz, úgy látszik, arra fordítja még folyvást az eleven kéz figyelmét, mivel a holt kéz bir.

A „*La Patrie de Bruges*“ 1865. jun. 27. írja, hogy Fribourg az *Avenir* páholy tagja, a „*Temple des Familles*“ parizsi páholynek követ-

kező előterjesztést tett: „Mint hogy a szabadkő-
kőművesség egy általános, philosophicus és hu-
manitár egyesülés, azért a nevezett okokból min-
den jó törekvést, mely a munkás családok sorsá-
nak javítására céloz buzdítani, védeni és terjesz-
teni kell. E célra igen méltó testvéreim, azon
szívességre bátorodom önöket felkérni, hogy
azon nagy munkára, mely rövid idő múlva vég-
hez fog vitetni, t. i. a munkások emancipatiójára
moralis és pénzbeli segílyt nyujtsanak. E város-
ban fog ugyanis az internatiónalis munkások
congressusa össze gyűlni; pénzbeli segílyünk épe
azon kiadások számára leendő, melyek a csak le-
hetséges munkások összejövedele által, el nem
maradhatnak. A munkások szegények; tehát se-
gélyezni kell őket.“

„A tanácskozások és bizonyítékok, melyeket
ezen congressus eredményezni fog, kétségkívül,
határozott világosságot fog szolgáltatni, mely a
socialis haladás utját meg fogja világosítani.
Mint hogy a multkori internatiónalis szerződés-
ek, a nemzeteket az ipar rugonya által egymashoz
közelebb hozták, azért kell, hogy minden ország
férfiainak nagy gyülekezetei, a nemzeteket a
testvériség magasztos elvei által egyesítsék.“ Az
említett páholy sok mással az indítványt el-
fogadta.

A „La Franc-maconnerie et la revolution,
Lyon 1872.“ 918 lapon írja, hogy a szabadkő-
művesek első páholya 1871. april 26-án gyűlést

tartott honnan egy küidöttség a Commune kormányhoz menesztetett. Thirifoque testvér a többi közt így szólott: „Polgárok! A Commune a legnagyobbszerű forradalom, melyet a világ eddig átott. Az Salamon új temploma, melynek védelmére a szabadkőművesek kötelezve vannak.“

Mint tudjuk Párizs utcáit a socialis haladás petroleuma eléggé megvilágosítá; de egy az mit nem tudunk, hogy vajjon akkoriban Párizs volt e Salamon templomában, vagy pedig Salamon temploma volt e Párizs utcáiban? De folytassuk a „Magyar Állam“ f. évi szept. 17-én következőket írta:

„Belgium. Az internationále ez idei nagy gyűlése Brüsszelben a tárgyalás folyamán szőnyegre került következő tétel által nyer jelentőséget, mely minden kritikán alul áll. A német születésű Brohm mondja: „A tőke magában véve semmi. A bibia írja, hogy: a ki nem dolgozik, ne is egyék. Ennélfogva csakis a munkásoknak van létjogosultságok. Meg kell gyilkolni a vampirokat, kik a proletariatust szipolyozzák!“ — Coulon hangsúlyozza, hogy a jelen főnálló társulattal, törvényeivel, intézkedéseivel tabula rasa kell eljárni, s a communit megerősíteni. „A tőkét bárhonnan el kell venni, mert az népé!“ — Flahant azt mondja, hogy az 1871. évi forradalom csak azért bukott meg, mert a nép még nagyon emberiesen gondolkozik. Ha a commune

győzött volna, a sajtó is pártolja vala. (?) Azonban a polgári sajtó gyáva; becsméri, meggyalázza a proletariatust, a hol csak fejét fölemeli. Jaj neki, ha egykor a proletariatus győzni fog! A sajtó károsnak bizonyult be s ezért az új szociális rendtartásnak mellőzni kell azt (!). A tőke semmi; a munka minden! A nyomor főfokát érte el! Békes forradalmat nem akartak, ám jó, csinálunk mást!! . . . (Viharos éljenzés).“

S hogy a dolog mégis komolyabb, mint talán sokan vélik arról a többi közül egy adatott. Az említett lap okt. 4-én így ír: „Az internationálista mozgalom Olaszországban még folyvást tart: elterjed az egész félszigetre s alig van város, melyben eddig fölkelés vagy legalább lázító iratok terjesztése nem történt volna; a kormány elfogatásai és szigorú rendszabályai sem képesek elejét venni e mozgalomnak. — Így legujabban Firenzében 27-én éjjel a Porta Romana utcában valóságos utcai harc vivatott a rendőrség és munkások közt, mely a rendőrök leveretésével végződött volna, ha idejekorán nem érkeznek sorhadcsapatok segélyre; 27 munkás elfogatott és a munkás egyesület helyiségei bezárattak. — A parázs élmég mindig a hamu alatt s általános a hit, hogy követ választások idején lángra lobban.“

Tekintvén az idézett szavakat: „A jelen főnnálló tarsulattal, törvényeivel, intézkedéseivel tabula rasa kell eljánni.“ Továbbá: „a tőkét bár

honn an el kell venni." Nem hinném, hogy Csicsej Bors uram kapitálisa — ha t. i. van — biztonságban fogna maradni. Azert nagyon nagyon kár ilyféle tréfát üzni, mert nem csak a holt kéz forog veszélyben — ha róla lehet így szólani — hanem a szabadkőművesség is, mert Európában a kapitalis nagy része ennek kezében van, ez bírja azon gyárakat, melyekben a munkások csak úgy hemzsegnek! Hiába iparkodik a kőművesség a munkásokkal coquetirozni s azok szemeit másfelé fordítani, az internatiónalis sem vak, s megvagyunk arról győződve, hogy utoljára is a kőművesség adja meg a dolog árát!

Hallván vagy olvasván mindezeket, ki akadáhat fel azon, hogy IX. Pius az 1869. okt. 12. kelt „Apostolicae Sedis.“ Constitutiójában a kiközösítések között, melyektől való feloldozás a római pápának van föntartva olvassuk: „4. Nomen dantes sectae Massonicae aut Carbonariae, aut aliis eiusdem generis sectis, quae contra Ecclesiam vel legitimas potestates seu palam seu clandestine machinantur, nec non iisdem sectis favorem qualem cumque praestantes, earumve occultos coryphaeos ac duces non denunciantes, donec denunciaverint.“ Azaz: „4-szer. Azok kik a szabadkőművesek vagy carbonariusok, vagy más ilynemű secták tagjai lesznek, melyek az egyház vagy törvényes hatalmak ellen nyilván vagy titokban fondorkodnak, valamint kik ugyanazon sectákat bármily kedvezményben részesítik, és

kik azok fejeit és vezéreit fel nem jelentik, míg fel nem jelentették.

Egészen máskép hangzanak Verhaegen szavai az említett Nagy Oriens 1854. gyűlésén, melyeket beszédének végén mondott: „Jöjjenek csak akkor azon emberek, kik a szabadkőművességet az anathemával sujtják; próbálják meg akkor a harcot: és az igaz világosság gyermekei az emberi szellem örök gunyolóit, az emberiség igaz szerencsésjének kiengesztelhetlen ellenségeit örökre a sötétség éjébe vetik.“

Verhaegen halálos ágyán papot kért de a őt környező kőműves testvérei kérését meg nem hallgatták.

A két kéz egyike, az eleven fenyegeti a másikat, hogy elveszi azt mivel bír. Hogy mennivre fog ez neki sikerülni nem tudjuk, de annál inkább tudjuk azt, hogy ha az Isten valakit más utra akar vezetni, ha megakarja téríteni, akkor legtöbb esetben megfosztja őt attól mit legjobban szeret de mi az egyes emberről áll, ugyan az áll egész nemzetekről is.

Nézzük a dolgot közelebbről, vessünk egy pillantást Franciaországra, kine hallott volna a franciák gloire-járól, materialisticus irányáról, ime az Ur mefosztá őket a gloire-tól, megfosztá 5 millió francot erő aranytól, és e nép átlátta hibáját, átlátta hogy tévedt. s Lourdes La salette, Paray felé fordult. De mit eredményez ez? Nézzük elleneinek napról-napra fokozódó félelmét

s alig mondhatjuk hogy eredmény nélkül törté-
nik az.

Nem imádtatott e nálunk, hogy így szóljak
Pluto! és az ur elküldé a krachot, és a kinek
maradt, az rejtegeti bálványát, megy vele mint
a Babel tornyától futó népek bálványaikkal.

Nálunk sem marad más tennivaló mint a
liberalismus és materialismus bálványait felfor-
gatni, és visszatérni ahhoz ki elhagyatott.

Akkor azután nem lesz szükség két kezet
rajzoltatni. Nem lesz szükség arra, hogy a sajtó
bizonyos igazságok (?) népszerűtlenül dolgozzék.

DE BALLAGI GÉZA.

A könyv francia clevenséggel s érdekesmó-
 dorban van írva. A fordítás igen jó, szorgalmas,
 itt-ott jegyzetekkel is bővítve; a kiállítás csinos,
 az ár valóban csekély. Megrendelhetni **Sartori**
Károly könyvkereskedőnél Pesten, a városház-
 téren, kinek jól felszerelt, egészen új személyzet-
 tel ellátott üzletét, mely a katolikus irodalom-
 nak Magyarországbani terjesztésére már annyi
 áldozatot hozott, ezuttal ismételten s melegen
 ajánljuk.

Egyházi beszédek és szónoklatok,

melyek az alulírott könyvkereskedése által megszerezhetők:

- Huszár K.** Bibliai történet. Lelkipásztorok, hite-
 lemzők. tanítók sat. részére. 2 kötet egy kö-
 tetben. Ára 4 frt.
- Karsch Lolion.** Hit, remény és szeretet. Nagybójtji
 beszéd. Ára 80 kr.
- Kozma K.** Májusi virágok szűz Mária életéből s
 néhány alkalmi beszéd. Ára 1 frt.
- Mindszenti G.** Ünnepi és alkalmi egyházi beszé-
 dek. Függetlenül hat Mária beszéddel. Ára 3 frt.
- Nagybójtji és májusi beszédek,** melyeket mondott
 Katinszky Gyula, egri főmegyei áldozár és ké-
 pezei tanár. Ára 1 frt.
- Páskuj Lajos.** Egyházi munkálatai 1-ső kötet.
 Ára 1 frt.
- Rosztoczy J.** Vasárnapi és ünnepi egyházi beszé-
 dek. Kézikönyvül a falusi nép lelki szükségei-
 hez alkalmazva. Négy évfolyam. Egy-egy fo-
 lyam ára 2 frt.
- Szabó J.** Néphez alkalmazott egyházi beszédek az
 év minden vasárnapjai és ünnepeire. Második
 évfolyam I—V. kötet. Egy-egy kötet 1 frt.
 Pótlékkötet az I-ső folyamhoz 1 frt.

Számos megrendelésért esdve ajánlja magát teljes tisztelettel

Sartori Károly,

pápai és primási könyvtáros. Bécs, Sonnenteilsasse 15. sz. Fuda-
 pest, IV. kerület, városháztér, a plébánia-templom szögletén.

Alulírottánál, mint a magy. bir. területén egyedű főbizományosnál kaphatók a világhírű Pustet-féle intézetéből kikerült és pompás kiállításuk, valamint olcsó árak miatt az utolsó zsinat alkalmával *Rómában összegyűlt szentatyáknak elismerésében részesült*

„MISSALE ROMANUM“

(Mise könyvek.)

4 pompás acélmetszetű képpel ellátott, a legújabb miséket és magyar propriumot tartalmazó könnyű 4-rét kiadás következő kötésekben:

I. Fekete bőrben s vörös metszéssel	17 „
II. Ugyanaz aranymetszéssel	18 „
III. Vörös-chagrin bőrben aranymetszéssel s diszes tábla-aranyozással	22 „
IV. Vörös chagrin-bőrben arany metszéssel, két ezüst kapocszal és a kötést védő gombokkal	26 „

Továbbá; ugy mint ezen 4-rét, ugy a 8-adrét, kis- és nagy folio kiadása is mindenféle egyszeru, finomabb s drága diszkötésben is kapható.

Minden egyes Missale a kellő ligulákkal el van látva. —

„Missale Defunctorum“

(Gyászmise könyvek.)

Fekete bőrkötésben s vörös metszéssel	4 ffr
Ugyanaz aranymetszéssel s tábláján arany- nyal nyomott keresztel	5 „

Sartori Károly

pápai és primási könyv- és művészet

Pesten, városház-tér.

